

for, skønt jeg erkender, at de væsentligste Punkter paa dette Omraade allerede ere berørte af Kredens Rigsdagmand i Gaar. Jeg vil da tillade mig at minde om, at dette Jærnbaneprojekt kom frem for 20 Aar siden, uden at det da var muligt væsentlig at faa det ud af Stedet. Det fremkom i 1872 og var fremsat af Ingeniørfirmaet English & Hansen, der indgik med en Begøring om Koncession paa en smalsporet Bane fra Odense til Svendborg. De sydlynste Købstæder syntes slet ikke om dette Arrangement. Svendborg mente ikke at staa sig ved at komme i Forbindelse med Odense, og de mindre Købstæder, Nyborg, Faaborg, Alsens o. s. v., fandt sig ogsaa brøstholdne. Man gjorde dog Forsøg paa for Alvor at faa løst Spørgsmaalet: de sydlynste Baner, og af de Projekter, der kom frem i den Anledning, var der et, der holdt sig længst, og som delvis senere er løst. Det gik fra Nyborg over Rværdrup, og ved Rværdrup skulde der saa udgaa en Gaffelbane til Faaborg og Svendborg. Ved denne Sag er der det mærkværdige, at ligesom Ryshtbanen, saaledes som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen) omtalte, har sine Penge færdige, og man blot ønsker Tilladelse til at anlægge den, saaledes er Tilfældet det samme for denne Bane fra Nyborg over Rværdrup. Et Selskab har haft alt parat og mangler blot Koncession, og det forlangte ikke en Gang Statstilskud dertil, men kunde ikke faa Koncessionen, for øvrigt netop af samme Grund, som nu er ført fra Ministerens Side mod Ryshtbanen, nemlig at den vil blive en Konkurrencebane til Statsbanerne saaledes, at hvis den skulde anlægges, maatte Staten selv anlægge den. Paa det Standpunkt sad vi længe fast, men af alle de Forhandlinger, der bleve førte, dels her i Tinget og dels paa selve Jyn, var Resultatet i lang Tid det samme, nemlig at skulde Spørgsmaalet for Alvor løses, kunde det kun løses gennem en Nyborg-Rværdrup Bane, og den skulde saa tilige, som alt tidligere berørt her i Tinget, skabe en gennemgaaende Trafik til Slesvig. Paa det Tidspunkt, jeg her har tilladt mig at gaa ud fra, nemlig 1872, da disse Forhandlinger stod paa, stete der et betydeligt Omflag. Det før nævnte Firma, English & Hansen, som havde søgt Koncession paa Odense-Svendborg Banen, havde maattet opgibe dette Forehavende, og der blev nu fra selve Odenses Side arbejdet energisk paa at faa en saadan Bane. Jeg skal ikke komme ind paa de mange Modet af forskillig Art, der bleve holdte, men kun holde mig til, at Resultatet af disse paa et vist Tidspunkt

var, at der blev vedtaget en Resolution, der gik ud paa, at Sydhjyn kun kunde tilfredsstilles ved en Nyborg-Rværdrup Bane med en Gaffelbane fra Rværdrup til Faaborg og Svendborg. Resultatet af Forhandlingerne i 1872—73 blev imidlertid som bekendt, at der blev givet Tilladelse til et Konsortium til at bygge en privat Bane mellem Odense og Svendborg. Det skuldes for øvrigt for en stor Del Odenses daværende Repræsentant, at han overvandt al Modstandovre paa selve Jyn og ogsaa her i Tinget, hvor han var bleven valgt til Ordfører for Jærnbaneudvalget, og han naaede da at føre Sagen igennem. De andre Byer formulede noget derved, men der var kun en enkelt af dem, der var saa energisk, at den slog til i Øjeblikket, og det lykkedes den da ogsaa at faa noget ud af sit Slag; det var Faaborg. Den erklærede ikke at kunne indlade sig paa dette og protesterede i høje Toner mod den Beslutning, som blev tagen i Odense med Hensyn til Svendborg-Odense Banen, og den nægtede at deltage i det Delegeretmøde, som var sammendaldt fra hele Jyn, idet den for øvrigt, som det synes, berettiget, gjorde gældende, at det ikke kunde være hele Jyns Sag at tage Del i Behandlingen af et Jærnbanespørgsmaal, som kun skulde komme Sydhjyn til Gode. Det kunde kun være de sydlynste Byers Sag, og Faaborg kunde som Følge deraf ikke deltage i Mødet. Nyborg sluttede sig dertil, men man tav der som artige Børn i lang Tid stille, idet man var fuldkommen sikker paa, at Regeringen nok skulde sørge for dem. Under disse Forhandlinger om Odense-Svendborg Banen, og da denne var godt og vel fremskreden her i Tinget, blev der dog rejst Spørgsmaal om den anden Bane endnu en Gang, og det var ret indflydelsesrige Mænd, som rejste Spørgsmaalet. Jeg maa maaste anføre Navnene paa disse Mænd, som da repræsenterede 3 Kredseovre paa Jyn. Det var Høgsbro, Tange og S. N. Hansen. Det lykkedes dem da ogsaa ved den Kraft, hvormed de gik frem, at føre Projektet ind i Udvalget, saa at det tilhøneladende saa ud, som om det skulde lykkes at faa denne Bane samtids med, at den anden Bane blev bygget. Men saa stillede Ministeren sig derimod med en saadan Kraft, at hele Forslaget strandede, idet han erklærede, at hvis ikke dette Forslag blev taget tilbage, vilde han slet ikke gaa ind paa det hele Lovforslag, saa at man altsaa ikke en Gang vilde opnaa at faa Odense-Svendborg Banen. Lige over for denne bestemte Erklæring fra Ministerens Side tog Forslagsstillerne Forslaget tilbage i Haab om, at der skulde komme bedre Tider